

MEISTERWERKE DER GRIECHEN UND RÖMER
IN KOMMENTIERTEN AUSGABEN.

I.

AISCHYLOS PERSER.

TEXT.

Poetae
graeci.

140. v

Poet. gr. 140^r

1409 JUBILÄUMSGABE 1909

LEIPZIGER VERLEGER

JOHANNAMBROSIUS BARTH · BREITKOPF u. HÄRTEL
A. DEICHERTSCHE VERLACSB. NACHE GEORG BÖHME · SHIRZEL
DUNCKER u. HUMBLOT · WILHELM ENCELMANN · I. CHINRICHSSCHE
BUCHH. ORREISLAND · B.G. TEUBNER · VEIT u. COMP. · F.C.W. VOGEL

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK LEIPZIG

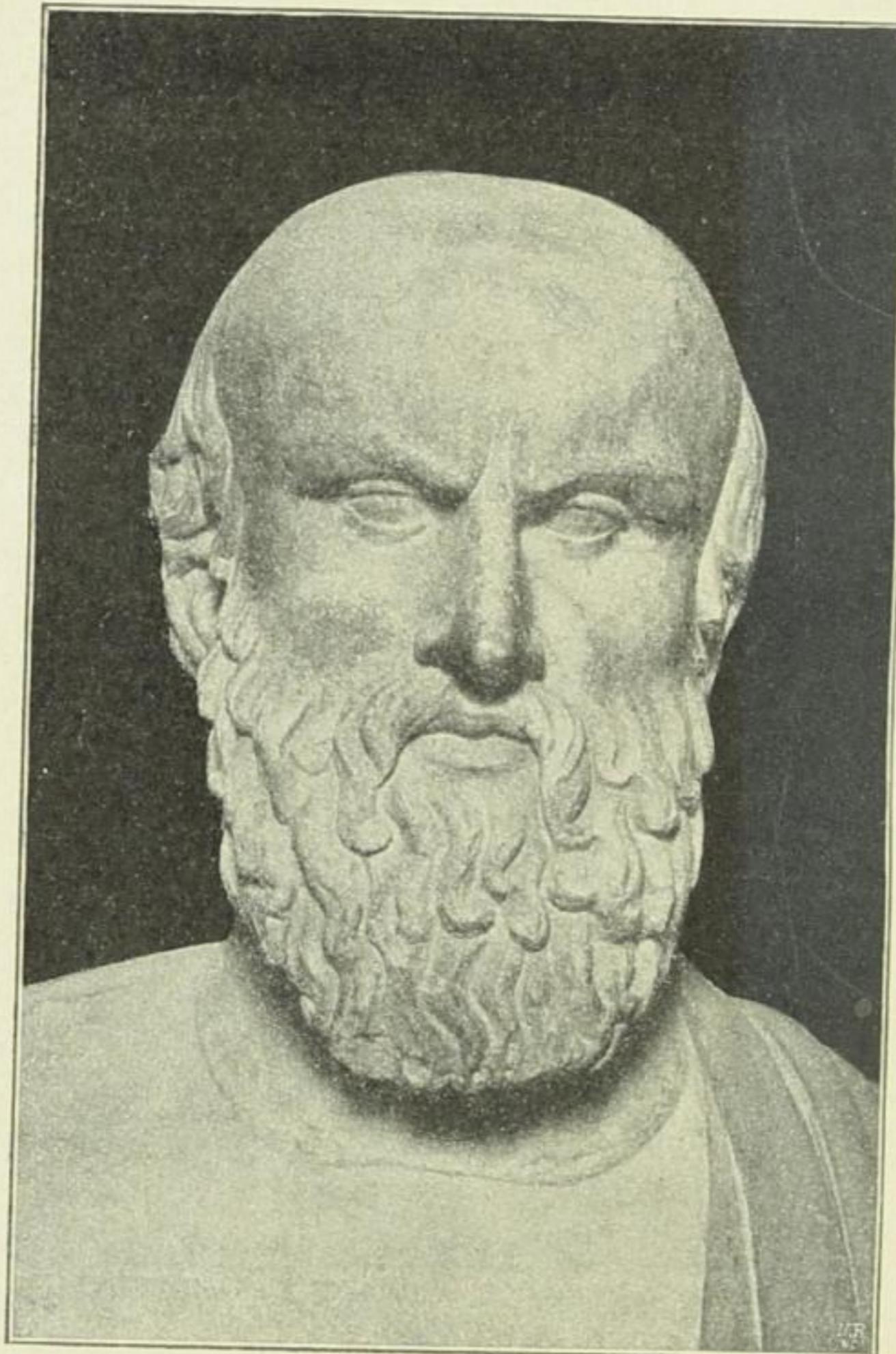

0021435387

AISCHYLOS.

MEISTERWERKE DER GRIECHEN UND RÖMER
IN KOMMENTIERTEN AUSGABEN.

I.

X

AISCHYLOS PERSER.

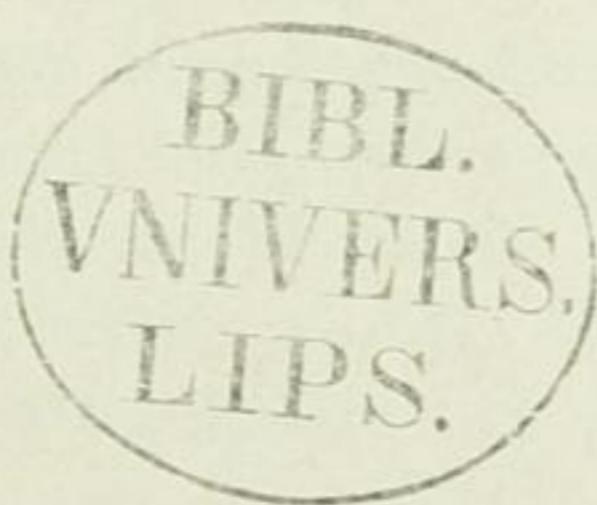
HERAUSGEgeben UND ERKLÄRT

von

HUGO JURENKA.

JD 5206

TEXTHEFT.

EG

LEIPZIG UND BERLIN,
DRUCK UND VERLAG VON B. G. TEUBNER.
1902.

Vorwort.

Mein Buch ist für Schüler bestimmt, die bereits an die Pforten der Universität pochen. Für solche aber genügt nicht mehr bloße pädagogische Zweckmäßigkeit der Ausgabe, sondern ist in gleichem Maße Wissenschaftlichkeit erforderlich. Das Buch soll ja nach dem im „Begleitworte“ skizzierten Programm unserer Klassikersammlung auch die Eignung haben, Studierenden der klassischen Philologie, besonders bei kurzratischer Lektüre, ein brauchbarer Behelf zu sein.

Von solchen Erwägungen geleitet, ging ich zunächst daran, als Fundament meiner Arbeit mir einen wissenschaftlich gesichteten Text herzustellen, wobei ich die verbreitete Ausgabe von H Weil zur Grundlage wählte. Bei aller Bedächtigkeit in der Prüfung der Überlieferung kam ich doch bald zur Einsicht, daß ein Übermaß von Konservativismus übel angebracht wäre, ja daß auch heute noch die „Perser“ der Konjunkturalkritik ein geräumiges Arbeitsfeld darbieten. Dennoch wird, hoffe ich, niemand sagen können, daß ich im Konjizieren übers Ziel geschossen habe. Soviel freilich gestehe ich gern, daß ich an einigen wenigen Stellen, wo geringe Änderungen des Überlieferten noch immer große Schwierigkeiten des Verständnisses übrig gelassen hätten, mich nicht bedacht habe, durch eine zwar gewaltsame, dafür aber leicht verständliche Konjektur dem jungen Leser zu Hilfe zu kommen. Die betreffenden Stellen sind in der

folgenden Übersicht durch ein Sternchen gekennzeichnet. Endlich habe ich V. 675 f., weil an ihrer Heilung zu verzweifeln ist, gänzlich fortgelassen.

Der Kommentar ist eine Auslese alles dessen, was fürs sprachliche und sachliche Verständnis des Dichtwerkes die erklärenden Ausgaben und die reichen Wissensmagazine unserer gelehrten Zeitschriften darbieten. Hier nahm ich den Ausgang von der grossen griechischen Ausgabe N Weckleins (Leipzig 1891), dem kein gerechter Mann das Verdienst schmälern wird, sich um Kritik und Exegese des Aischylos nicht bloß ehrlich, sondern auch mit Erfolg gemüht zu haben. Aber ich habe auch Kaibels Elektra und was v Wilamowitz in zahlreichen Werken zur Aufklärung der Tragiker beigesteuert hat, sofern es mir unanfechtbar richtig schien, nach Thunlichkeit für meine Zwecke ausgebeutet. Die geforderte Knappheit nötigte zu bündigster Zusammenfassung, so dass das Neue nach dieser Richtung hin, oft in einem einzigen Wort oder einem kurzen Satzteile enthalten, nur der Kenner zu würdigen vermag: *φρονέοντι συνετὰ γαρύω*. Es sei noch bemerkt, dass ich auf eine Erklärung der persischen Eigennamen, sowie der Details der persischen Geschichte V. 765—777 nicht eingehen zu müssen glaubte. Auch die Wiedergabe der grossen Inschrift von Behistan (Fr Spiegel, Die altpersischen Keilinschriften, Leipzig 1862, S 5 ff.) hielt ich für erlässtlich.

In der Einleitung beschränkte ich mich nicht darauf, mit dem Gerölle der litterarhistorischen Überlieferung zu operieren, sondern ich war auch bemüht, dem so errichteten Rohbau durch die Thatsachen der Geschichte und des öffentlichen Lebens der Griechen — an beiden hat ja Aischylos regen Anteil genommen — Festigung und Schönheit zu verleihen. Denn erst dadurch werden die Zusammenhänge klar und das Verständnis vertieft.

In den Theaterfragen biete ich die Ergebnisse eigener Forschungen, deren eingehende Begründung in einem der nächsten Hefte der „Wiener Studien“ veröffentlicht werden wird. Am meisten dürften aber die Neuerungen in der metrischen Analyse des Dramas auffallen, hauptsächlich deshalb, weil die neuesten Resultate der metrischen Studien deutscher und französischer Gelehrter, die hier an den Chorliedern durchgeführt sind, noch keine rechte Verbreitung gefunden haben. Ich habe einer solchen durch meinen Aufsatz „Die neuen Theorien der griechischen Metrik“, Ztschr f d österr Gymn 1901, Heft 1, S 1ff vorzuarbeiten gesucht; auch in der kürzlich erschienenen 3. Auflage von H Gleditschs Metrik fanden diese Gesichtspunkte bereits eingehendere Beachtung.*)

Bei der Korrektur der Druckbogen hat mich mein hochverehrter Kollege Dr R C Kukula mit aufopfernder Liebenswürdigkeit unterstützt und sich so um das Buch in hohem Grade verdient gemacht. Ich spreche ihm hiermit auch öffentlich meinen wärmsten Dank aus.

Wien im September 1901.

H Jurenka.

---

*) Die Punkte unter den Vokalen im Texte, z. B. *Ἄιδωνεὺς*, *πέσῃ* bezeichnen die beim Lesen durch den rhythmischen Accent hervorzuhebenden Silben.

Abweichungen von der Ausgabe H Weils, Leipzig 1884.

(*M = cod Mediceus.*)

- 13 ννὸς F W Fritzsche : νέον 19 τοὶ . . . τοὶ Blomfield : οἱ . . . οἱ *28 ψυχῆ τ' εὐτλήμονι πιστοί Jur. : ψυχῆς εὐτλήμονι δόξη (*M* : ψυχῆς ἐν τλήμονι δόξη) 35 Π. τ' Αἰγυπτογενεῖς Dindorf : Π. Αἰγυπτογενής 43 Μητρογάθης *M* : Μιτρ. 76 πεζονόμον τ' Stadtmüller : πεζονόμοις
81 κνάνεον *M* : κνανοῦν 95 πήδημα τόδ' εὐπετῶς Emperorius : πηδήματος εὐπετέος 99 ἀρκνας ἄτας Hartung : ἀ. "Ἄτα (*M*: ἀρκύστατα) 113 λαοπόδοις *M*: λεωπόδοις 116f Περσικοῦ στρατεύματος τοῦδε μὴ πάλιν πύθηται (= παλιμπύθηται) κ. μ. ἀ. Σ. J. : Περσικὴ στενάγματος τοῦδε μὴ πόλις πύθηται, κ. μ. ἀ. Σ. (*M* : Περσικοῦ στρατ. τ. μ. πόλις ...) 119 Κίσσιον Blomfield : Κισσίων 163 δαίμων Heimsoeth : στόλος (*M* : πλοῦτος) 165 μέριμνα φραστός Haupt : μέριμν' ἄφραστος 166 πέλειν Pauw : σέβειν 174 πέλη Meineke : θέλη 185 ἀμώμω *M* : ἀμώμω 189 μολὼν Tournier : μαθὼν 220 πρενμενῆ jüngere Hss : πρενμενῶς 225 τελεῖν σοι τῶνδ' ἀ J. : τελοῖθ' ἀ τῶνδε (*M* : τελεῖν σοι τῶνδε) 236 ναὶ Wecklein : καὶ 245 κιόντων Wecklein : συθέντων (*M* : ιόντων) 246 νημερτῆ *M* : ναμερτῆ 250 μέγας Nauk : πολὺς 275 πολυβαφῆ *M* : παμβαφῆ 277 πλάγκτ' (Housman) αἰναῖς πλάκεσσιν J. : πλαγκτῶν ἐν σπιλάδεσσιν (*M* : πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν) 280 ἵψ' . . . δάϊος J. : ἵψ' . . . δαῖοις 286 στυγναῖ γ' Ἀθᾶναι *M* : στυγνᾶν γ' Ἀθανᾶν 288 ὡς πολλὰς *M* : πολλὰς ὡς 289 εὔνιδας ἔκτισσαν Böckh : ἔκτισαν εὔπαιδας (*M* : ἔκτισσαν εὔνιδας) 310 εἰς σκιρὰν Wecklein : ἴσχυρὰν 329 τοιόνδε ταγούντων (wegen der mangelnden Cäsur s. Rosbach-Westphal *Metrik* S' 222, A 2 u. Masqueray *Traité de métrique Gr* § 163) J. : τοσόνδε ταγῶν νῦν (*M* : τοιῶνδ' ἀρχόντων νῦν) 330 παρόντων ὀλίγ' *M* : παρόντων δ' ὀλίγ' 334 τοσόνδε π. ἦν ν. Ἐ. J. : νεῶν πόσον δὴ π. ἦν Ἐ. (*M* : πόσον δὴ π. ἦν ν. Ἐ.) 347 gestrichen von J. 368 vor 367 gestellt von Köchly 371 ὅν Hermann : ἦν 391 τάφος Stadtmüller : φόβος 411 ηὕθυνεν

Abweichungen von der Ausgabe H. Weils, Leipzig 1884. IX

M: ἕθυνεν 414 ἀρωγή τ' οὗτις ἀλλήλοις παρῆν und 416
ἕθρανον πάντα καπήρη στόλον umgestellt von Köchly
449 ἀκμῆς J.: ἀκτῆς 451 ἔξοισοίατο Stahl: ἐκσωζοίατο
466 εὐανγῆ Hemsterhuis: εὐαγῆ 492 δ' ἐς Nauck: δὲ
ἐς τε *M*: ἡδὲ 511f πόλεις . . . ποθούσας J.: πόλιν . . .
ποθούσαν 515 δυσπάλαιμνε J.: δυσπόνητε 527—531 ge-
strichen von Wecklein 532 νῦν μὲν Περσῶν Schütz: νῦν
Περσῶν 545 ἀκορεστοτάτοις *M*: ἀκορέστοις 555 ποτ' J.:
τότ' 559 λινόπτεροι Schütz: ὅμόπτεροι 565 εἰσακούομεν
Pauw: ως ἀκούομεν 571 ἔρρουντι Dindorf: in *M* eine
Lücke 581 οὐράνι' Wecklein: δαιμόνι' (*M*: ἔραδαιμόνι')
582 γοῶνται Hartung: γέροντες 583 οὐλύοντες Hartung:
οὐλύοντιν 589 ἄζονται Halm: ἄρξονται 599 βρότειον J.:
βροτοῖσιν *616 εὐφύλλοισι . . . οὐλάδοις Nauck: ἐν φύλλοισι . . .
βίον *631 τῶνδ' ἔστιν ἄκος Wecklein: ἄκος οἴδε τις ὃν
(*M*: ἂ. οἴδε πλέον) 632 μόνος ὃς θνητός περὶ ἀν εἶποι J.:
μ. ἀν θρήνων πέρας εἶποι (*M*: μ. ἀν θνητῶν πέρας εῖ.)
635 βάγματ' ἥ Dindorf: βάγματα 636 δὶς ἀμβοάσω J.:
διαβοάσω 645 τὸν οἶον Bothe: οἶον 647 οὔχθος Teuffel:
οὔχθος 666 δεσποτᾶν Dindorf: δεσπότουν 677 πάσας γᾶς
τὰσδε J.: πάσῃ γῇ τῷδε (*M* von 1. Hand: πᾶσαν γᾶν τάνδε)
684 λεύσσω J.: λεύσσων 685 gestrichen von J.
706 δ' ὅντα J.: δή τοι (*M*: δ' ἀν τοι) 732 σπερῶν J.:
περῶν (*M*: γέρων) 738 γ' οὐκ *M*: κούκ 761 ποτε J.:
πεσόν 841 ψυχῆ . . . ἥδονὴν *M*: ψυχὴν . . . ἥδονὴ
860 ἐπέρθομεν A Palles: ἐπηύθυνον (*M*: ἐπέ*θυνον)
862 ἡμέας Passow: im *M* eine Lücke 871 αἱ Weck-
lein: αἱ 872 πέρι Brunck: περὶ *888 νηριτορόφους . . .
μετάκτους Wecklein: τὰς ὄγγιάλους . . . μεσάκτους 944 καὶ
M: τὰν *945 ἀλιβαφέα Heimsoeth: λαοπαθῆ τε *946 ὅτο-
βον J.: πόλεως 952 στυγίαν Roscher: νυχίαν 966 ποὺ
δή σοι Enger: ποὺ σοι (*M*: ποὺ δὲ) 968 Σενάκης *M*:
Σενάκης 983 <τοῦ Μεγαβάτα> J.: in *M* eine Lücke
986 λέγω Wecklein: λέγειν (*M*: λέγεις) 989 ὑπεγείρεις
Hermann: ὑποκρίνεις (*M*: ὑπομιμήσκεις) 990 λέγων *M*:
λέγειν 1002 ἀγρέται Toup: ἀκρωται (*M*: ἀγρόται) 1004 δαι-
μονες δ' ἔθεντ' Hermann: δαιμόνων θέντων (*M*: δαιμονες
ἔθετ') 1007 οἵαν . . . τύχαν J.: οἵαι . . . τύχαι 1020 τόνδε
Porson: τάνδε 1037 φίλων δ' ἄ. J.: φίλων ἄ. 1052 αἰνὰ
μάλ' αὖ μεμείξεται J.: μέλαινα δ' αὖ μεμείξεται.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ.

ΞΕΡΞΗΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων ἐκ τῶν Φοινισσῶν φησι Φρυνίχου τὸν Πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκτίθησι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην.

Τάδ' ἔστι Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχός ἔστιν ὁ ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρξου 5 ἥτταν, στοργής τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις, ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. καὶ ἔστιν ἡ μὲν σιηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου· ἡ δὲ ὑπόθεσις· Ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς, καὶ πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθείς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, 10 διὰ Θεσσαλίας φεύγων διεπεραιώθη εἰς τὴν Ασίαν.

Ἐπὶ Μένωνος (= Ol. 76, 4, 472) τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ, Προμηθεῖ.

Πάροδος.

ΧΟΡΟΣ.

Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
‘Ελλάδ’ ἐς αἷαν πιστὰ καλεῖται,
καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρόνων
ἔδραντων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
οὓς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς
Λαρειογενῆς
εἶλετο χώρας ἐφορεύειν.

ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
καὶ πολυχρόνου στρατιᾶς ἥδη
κακόμαντις ἄγαν δροσολοπεῖται
θυμὸς ἔσωθεν.

πᾶσα γὰρ ἵσχὺς Ἀσιατογενῆς
ὤχωκε, νυὸς δ’ ἄνδρα βαῦζει·
κοῦτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἵππεὺς
ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται.

οἵτε τὸ Σούσων ἥδ’ Ἀγβατάνων
καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσιον ἔροκος
προλιπόντες ἔβαν,
τοὶ μὲν ἐφ’ ἵππων, τοὶ δ’ ἐπὶ ναῶν,
πεζοὶ τε βάδην
πολέμου στῖφος παρέχοντες.

οὗτος Ἀμίστος ἥδ’ Ἀρταφρένης

Aischylos' Perser v. Jurenka, Text.

1

καὶ Μεγαβάτης ἡδ' Ἀστάσπης,
ταγὸν Περσῶν,
βασιλῆς βασιλέως ὑποχοι μεγάλου,
σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι,
τοξοδάμαντές τ' ἡδ' ἵπποβάται,
φοβεροὶ μὲν ἴδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην,
ψυχῇ τ' εὐτλήμονι πιστοί.

Ἄρτεμιβάρης θ' ἵπποχάρμης
καὶ Μασίστρης, ὅ τε τοξοδάμας
ἐσθλὸς Ἰμαῖος, Φαρανδάκης θ',
ἵππων τ' ἐλατήρ Σοσθάνης.

ἄλλους δ' δι μέγας καὶ πολυθρόνιμων
Νεῖλος ἔπειμψεν. Σουσισκάνης,
Πηγασταγών τ' Αἴγυπτογενεῖς,
ὅ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
μέγας Ἀρσάμης, τάς τ' ὡγυγίους
Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,
καὶ ἐλειοβάται ναῶν ἐρέται,
δεινοὶ πλῆθός τ' ἀνάριθμοι.

ἀβροδιαιτῶν δ' ἔπειται Λυδῶν
ὄχλος, οἵτ' ἐπίπαν ἡπειρογενὲς
κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μητρογάθης
Ἄρκτεύς τ' ἀγαθός, βασιλῆς δίοποι,
καὶ πολύχρονοι Σάρδεις ἐπόχους
πολλοῖς ἄρμασιν ἐξορμῶσιν,
δίορυμά τε καὶ τρίορυμα τέλη,
φοβερὰν ὅψιν προσιδέσθαι.

στεῦται δ' ἱεροῦ Τυρόλου πελάτης
ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι,
Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες,

25

30

35

40

45

50

καὶ ἀκοντιστὰς Μυσοί· Βαβυλὼν δ'
ἡ πολύχρονος πάμμεικτον ὄχλον
πέμπει σύρδην, ναῶν τ' ἐπόχους
καὶ τοξουλκῷ λήματι πιστούς.

55

τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
Ἄσίας ἔπειται
δειναῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.

τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἴας
οἶχεται ἀνδρῶν.

60

οὗς πέρι πᾶσα χθὼν Ἀσιάτις
θρέψασα πόθῳ στένεται μαλερῷ,
τοκέες τ' ἄλοχοι θ' ἡμερολεγδὸν
τείνοντα χρόνον τρομέονται.

Πεπέρακεν μὲν δὲ περσέπτολις ἥδη
βασίλειος στρατὸς εἰς ἀν-
τίποδον γείτονα χώραν,
λινοδέσμῳ σχεδίᾳ πορθμὸν ἀμείψας
Ἀθαμαντίδος Ἑλλας,

στρ. α'

66

πολύγομφον ὅδισμα
ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου.

70

πολυάνδροι δὲ Ἀσίας θούριος ἄρχων
ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμα-
νόριον θεῖον ἐλαύνει
διχόθεν, πεζονόμον τ' ἐκ τε θαλάσσας,
ἐχυροῖσι πεποιθώς
στυφελοῖς ἐφέταις, χρυ-
σογόνου γενεᾶς ἴσοθεος φύσις.

ἀντ. α'

75

80

κνάνεον δ' ὅμιμασι λεύσσων
φονίου δέογμα δράκοντος,
πολύχειρ καὶ πολυναύτας,
Σύριόν θ' ἄρμα διώκων,
ἐπάγει δουρικλύτοις ἀν-
δράσι τοξόδαμνον Ἄρη.

στρ. β'

δόκιμος δ' οὐτις ὑποστὰς
μεγάλῳ δεύματι φωτῶν
ἔχνοις ἔρκεσιν εἴργειν
ἄμαχον κῦμα Θαλάσσας.
ἀπρόσοιστος γὰρ δὲ Περσᾶν
στρατὸς ἀλκίφρων τε λαός.

ἀντ. β'

δολόμητιν δ' ἀπάταν Θεοῦ
τὶς ἀνήρ Θνατὸς ἀλύξει;
τὶς δὲ κραυγὴ ποδὶ πήδη-
μα τόδ' εὐπετῶς ἀνάσσων;

στρ. γ'

φιλόφρων γὰρ παρασάίνει
βροτὸν εἰς ἄρκνας ἄτας,
τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ
Θνατὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.

ἀντ. γ'

Θεόθεν γὰρ κατὰ Μοῖρ
ἐκράτησεν τὸ παλαιόν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις
πολέμους πυργοδαίκτους
διέπειν ἵπποχάρμας
τε κλόνους πόλεών τ' ἀναστάσεις.

στρ. δ'

Ἐμαθον δ' εὑρυπόροι-
ο Θαλάσσας πολιανομένας πνεύματι λάβρω 110

ἐσορὰν πόντιον ἄλσος,
πίσυνοι λεπτοδόμοις πεί-
σμασι λαοπόδοις τε μαχαναῖς.

ταῦτά μου μελαγχίτων
φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ,
δᾶ δᾶ, Περσικοῦ στρατεύματος
τοῦδε μὴ πάλιν πύθη-
ται κένανδρον μέγ' ἄστυ Σουσίδος,

καὶ τὸ Κίσσιον πόλισμ²
ἀντίδουπος ἔσεται,
δᾶ δᾶ, τοῦτ' ἐπος γυναικοπλη-
θῆς δμιλος ἀπύων,
βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς.

πᾶς γὰρ ἵππηλάτας καὶ πεδοστιβῆς λεῶς στρ. β'
συῆνος ώς ἐκλέλοιπεν μελισ-
σᾶν σὺν δραχάμῳ στρατοῦ,
τὸν ἀμφίζευκτον ἔξαμει-
ψας ἀμφοτέρας ἀλιον
πρῶνα κοινὸν αἴας.

λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ πίμπλαται
δακρύμασιν. ἀντ. β'
Περσίδες δ' ἀβροπενθεῖς ἐκάσ-
τα πόθῳ φιλάνοοι
τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εὐ-
νατῆρα προπεμψαμένα
λείπεται μονόζυξ.

ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι, τόδ' ἐνεζόμενοι
στέγος ἀρχαῖον,
φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον
θώμεθα — χρεία δὲ προσήκει —,
πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενῆς,

τὸ πατρωνύμιον γένος ἡμέτερον·
πότερον τόξου φῦμα τὸ νικῶν,
ἢ δορυκράνου
λόγχης ἵσχὺς κεκράτηκεν.

ἀλλ' ἦδε θεῶν ἵσον δφθαλμοῖς
φάος δρμάται μήτηρ βασιλέως,
βασίλεια δ' ἐμή, προσπίτνωμεν·
καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεῶν αὐτὴν
πάντας μύθοισι προσανδᾶν.

'Επεισόδιον α'.

ΧΘ. Ὡ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη, 155
μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιά, χαῖρε, Δαρείου γύναι·
θεοῦ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μή-
τηρ ἔφυς,
εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλμους δόμους
καὶ τὸ Δαρείου τε κάμὸν κοινὸν εὐνατήριον. 160
κάμε καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ
μῆθον, οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος, φίλοι,

μὴ μέγας δαίμων κονίσας οὐδας ἀντρέψῃ ποδὶ¹⁶⁵
δλβον, δν Δαρεῖος ἥρεν οὐκ ἄνευ Θεῶν τινος.
ταῦτά μοι μέριμνα φραστός ἐστιν ἐν φρεσὶν

διπλῇ,

μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, δσον σθένος πάρα, 167
μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ πέλειν. 166
ἐστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφής, ἀμφὶ δ' δφθαλ-

μῷ φόβος.

δμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.
πρὸς τάδ', ως οὕτως ἔχόντων τῶνδε, σύμβουλοι

λόγου

τοῦδέ μοι γένεσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα·
πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα.

XO. εῦ τόδ' ἵσθι, γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δἰς φράσειν
μήτ' ἐπος μήτ' ἔργον ὃν ἀν δύναμις ἡγεῖσθαι
πέλῃ.

εὑμενεῖς γὰρ ὅντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους κα-
λεῖς.

175

AT. πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέροις δνείρασιν
ξύνειμ', ἀφ' οὗπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν
'Ιαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων·
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην
ώς τῆς πάροιθεν εὑφρόνης, λέξω δέ σοι.

180

ἔδοξάτην μοι δύο γυναικίς εὑείμονε,
ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἡσκημένη,
ἡ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς δψιν μολεῖν,
μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ¹⁸⁵
κάλλει τ' ἀμώμω, καὶ κασιγνήτα γένους
ταῦτον πάτραν δ' ἐναιον ἡ μὲν Ἑλλάδα
κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.

τούτω στάσιν τιν', ώς ἐγὼ δόκουν δρᾶν,
τεύχειν ἐν ἀλλήλαισι παῖς δ' ἐμὸς μολὼν
κατεῖχε κάπραῦνεν, ἄρμασιν δ' ὅποι

190

ζεύγνυσιν αὐτῷ καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
τίθησι. καὶ μὲν τῇδ' ἐπιφροῦτο στολῇ
ἐν ἡνίαισι τ' εἶχεν εὔαρκτον στόμα,
ἡ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου
διασπαράσσει καὶ ξυναρπάζει βίᾳ

195

ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
λαρεῖος οἰκτείρων σφε· τὸν δ' ὅπως δρᾶ
Ξέρξης, πέπλους δήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.

καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω·
ἐπεὶ δ' ἀνέστην καὶ χεροῖν καλλιρρόου
ἔψαυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερὶ¹
βωμὸν προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσιν
θέλονσα θῦσαι πέλανον, ὃν τέλη τάδε.

200

δρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν
Φοίβου· φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην, φίλοι·
μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
πτεροῖς ἐφορμαίνοντα καὶ χηλαῖς κάρα
τίλλονθ· δ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας
παρεῖχε. ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' εἰσιδεῖν,
ὑμῖν δ' ἀκούειν. εὖ γὰρ ἵστε, παῖς ἐμὸς
πράξας μὲν εὖ θαυμαστὸς ἀν γένοιτ' ἀνήρ,
κακῶς δὲ πράξας — οὐχ ὑπεύθυνος πόλει,
σωθεὶς δ' δμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.

205

XO. οὐ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὐτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις
οὔτε θαρσύνειν. θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἴκνου-
μένη,

εὗ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν τελεῖν,

τὰ δ' ἀγάθ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοὶ τε καὶ τέκνῳ
σέθεν

καὶ πόλει φίλοις τε πᾶσι. δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς
γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· πρενυμενῇ δ' αἰτοῦ
τάδε

220

σὸν πόσιν Λαρεῖον, ὅνπερ φῆσις ἴδεῖν κατ' εὐ-
φρόνην,

ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνῳ τε γῆς ἔνερθεν ἐς φάος,
τάμπαλιν δὲ τῶνδε γαίᾳ κάτοχα μανδοῦσθαι
σκότῳ.

ταῦτα θυμόμαντις ὃν σοὶ πρενυμενῶς παρήνεσα·

εὖ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδ' ἀ κρίνομεν πέρι. 225

ΑΤ. ἀλλὰ μὴν εὔνους γ' δ' πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων
κριτής

παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν.

ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά· ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαι,

πάντα θήσομεν θεοῖσι τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,

εὗτ' ἀν εἰς οἴκους μόλωμεν. κεῖνο δ' ἐκμαθεῖν

θέλω,

230

ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἴδρυσθαι χθονός.

ΧΟ. τῆλε πρὸς δυσμαῖς, ἀνακτος Ἡλίου φθινάσμασιν.

ΑΤ. ἀλλὰ μὴν ἵμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν.

ΧΟ. πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἀν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.

ΑΤ. ὥδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ; 235

ΧΟ. ναί, στρατὸς τοιοῦτος, ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους
κακά.

ΑΤ. καὶ τί πρὸς τούτοισι ἄλλο; πλοῦτος ἔξαρχῆς
δόμοις;

XO. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστι, Θησαυρὸς χθονός.

AT. πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερὸς λάοῖς
πρέπει;

XO. οὐδαμῶς· ἔγκη σταδαῖα καὶ φεράσπιδες σαγαί. 240

AT. τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κάπιδεσπόζει στρατῷ;

XO. οὕτινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς οὐδ' ὑπήκοοι.

AT. πῶς ἀν οὗν μένοιεν ἀνδρας πολεμίους ἐπήλυ-
δας;

XO. ὅστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρα-
τόν.

AT. δεινά τοι λέγεις κιόντων τοῖς τεκοῦσι φρον-
τίσαι. 245

XO. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν τάχ' εἴσῃ πάντα νημερτῆ λό-
γον.

τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει
μαθεῖν,

καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγμας ἐσθλὸν ἢ κακὸν
κλύειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

὾ γῆς ἀπάσης Ἀσίδος πολίσματα,

ὦ Περσὶς αἷα καὶ μέγας πλούτον λιμήν, 250

ὅς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς

ὄλβος, τὸ Περσῶν δὲ ἀνθος οὐχεται πεσόν.

ῶμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά·

δικαῖος δὲ ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,

Πέρσαι στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων. 255

XO. ἄνι² ἄνια κακά, νεόκο-

τα καὶ δάι². αἰαῖ,

διαινεσθε, Πέρσαι, τόδ' ἄχος κλύοντες.

στρ. α'

- ΑΓ. ως πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα· 260
καῦτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.
- ΧΟ. ἦ μακροβί- οτος ὅδε γέ ἀντ. α'
τις αἰών εφάνθη
γεραιοῖς, ἀκούειν τόδε πῆμ' ἀέλπτον. 265
- ΑΓ. καὶ μὴν παρόν γε κοῦ λόγους ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαιμ' ἀν οἴ̄ ἐπορσύνθη κακά.
- ΧΟ. δτοτοτοῖ, μάταν στρ. β'
τὰ πολέα βέλεα παμμιγῇ
τᾶσδ' ἀπ' Ἀσίδος ἥλθεν αἷς 270
δάκαν Ἑλλάδα χφραν.
- ΑΓ. πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων
Σαλαμῖνος ἀκταὶ πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.
- ΧΟ. δτοτοτοῖ, φίλων ἀντ. β'
ἄλιδονα μέλεα πολυβαφῇ 275
κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
πλάγκτ' αἰναῖσι πλάκεσσιν.
- ΑΓ. οὐδὲν γὰρ ἥρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
στρατὸς δαμασθεὶς ναῖοισιν ἐμβολαῖς.
- ΧΟ. ἵψ' ἀποτμον δάϊος στρ. γ'
δυσαιμανῇ βοάν, 281
Πέρσαις ως πάντα παγκάκως
θεοὶ θέσαν· αἰαὶ στρατοῦ φθαρέντος.
- ΑΓ. ὁ πλεῖστον ἔχθος ὅνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
φεῦ, τῶν Ἀθηνῶν ως στένω μεμνημένος. 285
- ΧΟ. στυγναὶ γ' Ἀθᾶναι δαῖοις· ἀντ. γ'
μεμνῆσθαι τοι πάρα,

ώς πολλὰς Περσίδων μάταν
εὗνιδας ἔκτισσαν ἥδ' ἀνάνδρους.

- AT.* σιγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη 290
κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορὰ
τὸ μῆτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν
θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος
λέξον καταστάς, κεὶ στένεις κακοῖς ὅμως, 295
τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
τῶν ἀρχελείων, δοτ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ
ταχθεὶς ἄνανδρον τάξιν ἡρήμουν θανὼν.
AG. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῆ τε καὶ βλέπει φάος.
AT. ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα 300
καὶ λευκὸν ἥμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.
AG. Ἀρτεμιβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
στυφλοὺς παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνιῶν.
χῶ χιλίαρχος Δαδάκης πληγῇ δορὸς
πήδημα κοῦφον ἐκ νεώς ἀφήλατο. 305
Τενάγων τ' ἀριστεὺς Βακτρίων ἴθαγενῆς
θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.
Αἴλαιος, Ἀρσάμης τε καργήστης τρίτος,
οἵδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα 310
κυκώμενοι κύρισσον εἰς σκιρὰν χθόνα·
πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αίγυπτίου
Ἀρκτεύς, Ἀδεύης, καὶ φερεσσακῆς τρίτος
Φαρνοῦχος, οἵδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον.
Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανὼν 314
πυρσὴν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα 316
ἔτεγγ', ἀμείβων χρῶτα, πορφυρᾶ βαφῆ. 317

- καὶ Μᾶγος Ἀραβος, Ἀρτάμης τε Βάκτριος, 318
 ἵππου μελαινῆς ἥγεμῶν τρισυρίας, 315
 σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο. 319
- Ἀμηστρις Ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ
 νωμῶν, ὃ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσιν
 πένθος παρασχών, Σεισάμης θ' ὁ Μύσιος,
 Θάρυβις τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
 ταγός, γένος Λυρναῖος, εὐειδὴς ἀνήρ,
 κεῖται θανῶν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς. 325
- Συέννεσίς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
 Κιλίκων ἔπαρχος, εἰς ἀνήρ πλεῖστον πόνον
 ἔχθροῖς παρασχών, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
 τοιόνδε ταγούντων ὑπεμνήσθην πέρι.
 πολλῶν παρόντων δλίγ' ἀπαγγέλλω κακό. 330
- ΑΤ. αἰσῆι, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε,
 αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.
 ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν·
 τοσόνδε πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,
 ὥστ' ἀξιῶσαι Περσικῷ στρατεύματι 335
 μάχην συνάψαι ναῖοισιν ἐμβολαῖς;
- ΑΓ. πλήθους μὲν ἀν σάφ' ἵσθ' ἐκατι βάρβαρον
 ναυσὶν κρατῆσαι. καὶ γὰρ Ἑλλησιν μὲν ἦν
 ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα
 ναῶν, δεκάς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἐκκριτος. 340
- Ξέρξη δέ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν
 ὡν ἥγε πλῆθος, αἱ δ' ὑπέροκοποι τάχει
 ἐκατὸν δὶς ἦσαν ἑπτά θ'. ὡδ' ἔχει λόγος.
 μὴ σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχη;
 ἀλλ' ὡδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν, 345
 τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπω τύχη. 346

- AT.* ἐτ' ἄρα Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις; 348
AG. ἀνδρῶν γὰρ δύντων ἔροκος ἐστὶν ἀσφαλέσ. 349
AT. ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; φράσον.
     τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἑλληνες, μάχης,
     ἢ παιᾶς ἐμός, πλήθει καταυχήσας νεῶν;
AG. ἥρξεν μὲν, ὃ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
     φανεῖς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
     ἀνὴρ γὰρ Ἑλλην ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ 355
     ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε,
     ώς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἔξεται κνέφας,
     Ἑλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασιν
     ναῶν ἐπενθορόντες ἄλλος ἄλλοσε
     δρασμῷ κρυφαίω βίοτον ἐκσωσοίατο. 360
- δ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεῖς δόλον
     Ἑλληνος ἀνδρὸς οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,
     πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε νανάρχοις λόγον.
     εὗτ' ἀν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα
     λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ, 365
     τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στοίχοις τοισὶν,
     ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ
     ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἀλιρρόθους, 367
     ώς εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἑλληνες κακόν,
     ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινά, 370
     πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ὅν προκείμενον.
- τοιαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' εὐθύμου φρενός·
     οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἡπίστατο.
     οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
     δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνὴρ 375
     τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.
     ἐπεὶ δὲ φέγγος ἥλιον κατέφθιτο

καὶ νὺξ ἐπήει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ
ἔς ναῦν ἔχωρει πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης.
τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεώς μακρᾶς. 380
πλέουσι δ' ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
καὶ πάννυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
ναῶν ἄνακτες πάντα ναυτικὸν λεόν.

καὶ νὺξ ἔχωρει, κοῦ μάλ' Ἐλλήνων στρατὸς
κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῆ καθίστατο. 385
ἐπεὶ γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγῆς ἵδεῖν,
πρῶτον μὲν ἡχῇ κέλαδος Ἐλλήνων πάρα
μολπηδὸν ηὐφήμησεν, ὅρθιον δ' ἀμα
ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας 390
ἡχῷ· τάφος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῇ
παιᾶν ἐφύμνουν σεμνὸν Ἐλληνες τότε,
ἄλλ' ἐς μάχην δομῶντες εὐψύχῳ θράσει.
σάλπιγξ δ' ἀυτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν. 395
εὐθὺς δὲ κώπης ἁοθιάδος ξυνεμβολῇ
ἔπαισαν ἄλμην βρύχιον ἐκ κελεύματος,
θοῶς δὲ πάντες ἥσαν ἐκφανεῖς ἵδεῖν.
τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτάκτως κέρας
ἡγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος 400
ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν δμοῦ κλύειν
πολλὴν βοήν· „ὦ παῖδες Ἐλλήνων, ἵτε,
ἔλευθεροῦτε πατρίδ', ἔλευθεροῦτε δὲ
παῖδας, γυναικας, θεῶν τε πατρόφων ἔδη, 404
θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.“
καὶ μὴν παρ' ἥμῶν Περσίδος γλώσσης φόθος
ὑπηρτίαζε, κούκετ' ἦν μέλλειν ἀκμή.

εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νη̄ τῇ χαλκήρῃ στόλον
ἔπαισεν· ἥρξε δὲ ἐμβολῆς Ἑλληνικὴ⁴¹⁰
ναῦς, κἀποθραύει πάντα Φοινίσσης ὑεώς
κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δὲ ἄλλος ηὔθυνεν δόρν.
τὰ πρῶτα μέν νυν φεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν
ἥθροιστ', ἔθρανον πάντα κωπήρῃ στόλον,
αὐτοὶ δὲ ὑφ' αὐτῶν ἐμβόλοις χαλκοστόμοις⁴¹⁵
παίοντ', ἀρωγή τ' οὕτις ἀλλήλοις παρῆν.
Ἑλληνικαὶ τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνως
κύκλῳ πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
σκάφη νεῶν, θάλασσα δὲ οὐκέτ' ἦν ἵδεῖν,
ναναγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν.⁴²⁰
ἄκται δὲ νεκρῶν χοιράδες τὸ ἐπλήθυνον,
φυγῇ δὲ ἀκόσμῳ πᾶσα ναῦς ἥρέσσετο,
δσαιπερ ἥσαν βαρβάρου στρατεύματος.
τοὶ δὲ ὥστε θύννους ἢ τιν' ἰχθύων βόλον
ἀγαῖσι κωπῶν θραύμασίν τὸ ἐρειπίων⁴²⁵
ἔπαιον, ἐρράχιζον, εὐχωλὴ δὲ δμοῦ
κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἀλα,
ἕως κελαινῆς νυκτὸς δύμῳ ἀφείλετο.
κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδὲ ἀν εἰ δέκτη ἥματα
στοιχηγοροίην, οὐκ ἀν ἐκπλήσαιμί σοι.⁴³⁰
εὗ γὰρ τόδε ἵσθι, μηδάμῳ ἥμέρᾳ μιᾷ
πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.

ΑΤ. αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος ἐρρωγεν μέγα⁴³⁵
Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.

ΑΓ. εὗ νῦν τόδε ἵσθι μηδέπω μεσοῦν κακόν·
τοιάδε ἐπ' αὐτοὺς ἥλθε συμφορὰ πάθους,
ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι δοπῆ.

ΑΤ. καὶ τίς γένοιτ' ἀν τῆσδ' ἔτ' ἔχθιων τύχη;
λέξον τίν' αὖ φῆσ τήνδε συμφορὰν στρατῷ
ἔλθεῖν κακῶν δέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα. 440

ΑΓ. Περσῶν ὅσοιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,
ψυχὴν τὸ ἄριστοι κενγένειαν ἐκπρεπεῖς,
αὐτῷ τὸ ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί,
τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.

ΑΤ. οἱ γὰρ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς, φίλοι. 445
μόρῳ δὲ ποίω τούσδε φῆσ δλωλέναι;

ΑΓ. νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
βαιά, δύσορμος ναυσίν, ἷν δ φιλόχορος
Πὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκμῆς ἐπι.
ἐνταῦθα πέμπει τούσδ', ὅπως, ὅτ' ἐκ νεῶν 450

φθαρέντες ἔχθροὶ νῆσον ἐξοισοίατο,
κτείνειαν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατόν,
φίλους δὲ ὑπεκσφῆσιεν ἐναλίων πόρων·
κακῶς τὸ μέλλον ἴστορῶν. ὡς γὰρ θεὸς

ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἑλλησιν μάχης, 455

αὐθημερὸν φάρξαντες εὐχάλκοις δέμας
ὅπλοισι ναῶν ἐξέθρωσκον· ἀμφὶ δὲ
κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμηχανεῖν
ὅποι τράποιντο. πολλὰ μέν νυν ἐκ χερῶν
πέτροισιν ἥράσσοντο, τοξικῆς τὸ ἀπὸ 460
θώμιγγος ίοὶ προσπίτνοντες ὕλλυνσαν·
τέλος δὲ ἐφορμηθέντες ἐξ ἐνὸς δόθου
παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
ἔως ἀπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.

Ξέρξης δὲ ἀνφιμωξεν κακῶν δρῶν βάθος. 465
ἔδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγγῆ στρατοῦ,
ὑψηλὸν δέκθον ἄγκι πελαγίας ἀλός·

δηξας δὲ πέπλους κάνακωκύσας λιγύ,
πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,
ἵησ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ. — τοιάνδε σοι 470
πρὸς τῇ πάροιθε συμφορὰν στένειν πάρα.

AT. ὡς στυγνὴ δαῖμον, ώς ἄρος ἔψευσας φρενῶν
Πέρσας· πικρὰν δὲ παιᾶς ἐμὸς τιμωρίαν
κλεινῶν Ἀθηνῶν ηὔρε, κούκις ἀπήρκεσαν
οὓς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν· 475
ῶν ἀντίποινα παιᾶς ἐμὸς πράξειν δοκῶν
τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασεν.

σὺ δ' εἰπέ, ναῶν οἱ πεφεύγασιν μόρον,
ποῦ τούσδε ἔλειπες; οἴσθα σημῆναι τορῶς;

AG. ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην 480
κατ' οὐρον οὐκ εὔκοσμον αἰρονται φυγήν.
στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἐν τε Βοιωτῶν χθονὶ¹
διώλλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ κοղναῖον γάνος
δίψῃ πονοῦντες, οἱ δ' ὑπὲρ ἄσθματος κενοί·
οἱ δ' ἐκπερῶμεν ἐς τε Φωκέων χθόνα 485
καὶ Λωρίδ' αἰαν, Μηλιᾶ τε κόλπον, οὖ
Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὔμενεῖ ποτῷ·
κάντευθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαιῶδος πέδον
καὶ Θεσσαλῶν πόλεις ὑπεσπανισμένους
βορᾶς ἐδέξαντ'. ἐνθα δὴ πλεῖστοι θάνον 490
δίψῃ τε λιμῷ τ'. ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
Μαγνητικὴν δ' ἐς γαῖαν ἐς τε Μακεδόνων
χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Ἀξίου πόρον,
Βόλβης θ' ἔλειον δόνακα, Πάγγαιόν τ' ὅρος,
Ἡδωνίδ' αἰαν· νυκτὶ δὲ ἐν ταύτῃ θεὸς 495
χειμῶν' ἄωρον ὥρσε, πήγνυσιν δὲ πᾶν
ὅρεθρον ἀγνοῦ Στρυμόνος. θεοὺς δέ τις

τὸ πρὸν νομίζων οὐδαμοῦ τότε ηὔχετο
λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυντῶν ἐπαύσατο   500
στρατός, περὶ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον.
χῶστις μὲν ἡμῶν, πρὸν σκεδασθῆναι θεοῦ
ἀκτῖνας, ὀρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ.
φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἥλιον κύκλος
μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί·   505
πῖπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ηὐτύχει δέ τοι
ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου.
ὅσοι δὲ λοιποὶ κάτυχον σωτηρίας,
Θρήκην περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῳ,
ῆκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοὶ τινες,   510
ἐφ' ἐστιοῦχον γαῖαν· ως στένειν πόλεις
Περσῶν, ποθούσας φιλτάτην ἥβην χθονός.
ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
κακῶν ἢ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.

XO. ὡς δυσπάλαμνε δαῖμον, ως ἄγαν βαρὺς   515
ποδοῖν ἐνήλον παντὶ Περσικῷ γένει.

AT. οἵ γὰρ τάλαινα διαπερραγμένον στρατοῦ·
ὡς νυκτὸς ὅψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων,
ώς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
ὑμεῖς δὲ φαύλως αὖτ' ἄγαν ἐκρίνατε.   520
δμως δ', ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις
ἡμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω·
ἐπειτα γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν·
ἐπίσταιμαι μὲν ως ἐπ' ἐξειργασμένοις,   525
ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῶν πέλοι.   526

XO. Ὡς Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν μὲν Περσῶν
τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
στρατιὰν δλέσσεις

532

ἄστυ τὸ Σούσων ἥδ' Ἀγβατάνων
πένθει δνοφερῷ κατέκρυψας·

535

πολλὰ δ' ἀμαλαῖς χερσὶ καλύπτοας
κατερεικόμεναι
διαμυδαλέοις δάκρυσι κόλπους
τέγγουσ', ἄλγους μετέχουσαι.

540

αἱ δ' ἀβρόγοοι Περσίδες ἀνδρῶν
ποθέουσαι ἵδεῖν ἀρτιζυγίαν,
λέκτρων εὐνὰς ἀβροχίτωνας,
χλιδανῆς ἥβης τέφων, ἀφεῖσαι,
πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις.
κάγῳ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.

545

Στάσιμον α'.

νῦν δὴ πρόπασα μὲν στένει
γαῖ Ἄστις ἐκκενούμενα·

στρ. α'

Ξέρξης μὲν ἄγαγεν, ποποῖ,

550

Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν, τοτοῖ,

Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως
βαριδεσσοι ποντίαις.

τίπτε Δαρεῖος μὲν οὐ-

555

τω ποτ' ἀβλαβῆς ἐπῆν

τόξαρχος πολιήταις,

Σουσίδαις φίλος ἄκτωρ;

πεζούς τε καὶ θαλασσίους
λινόπτεροι κυανώπιδες
νᾶες μὲν ἄγαγον, ποποῖ,
νᾶες δ' ἀπόλεσαν, τοτοῖ,
νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς,
ἡδ' Ἱαόνων χέρες.

ἀντ. α'

τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἀνακτ'
αὐτὸν εἰσακούομεν
Θρήζης ἃμι πεδιήρεις
δυσχίμους τε κελεύθους.

560

565

τοὶ δ' ἄρα πρωτομόροιο, φεῦ,
λῃφθέντες πρὸς ἀνάγκας, ἐή,
ἀκτὰς ἀμφὶ Κυζοείας, δᾶ,
ἔρρουσι· στένε καὶ δακνά-
ζου, βαρὺ δ' ἀμβόλους οὐ-
ράνι' ἄχη, δᾶ δᾶ,
τεῦνε δὲ δυσβάστον
βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν.

στρ. β'

570

575

γναπτόμενοι δ' ἀλλὶ δεινά, φεῦ,
σκύλλονται πρὸς ἀναύδων, ἐή,
παιδῶν τὰς ἀμιάντου, δᾶ,
πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερη-
θείς· τοκέες δ' ἄπαιδες οὐ-
ράνι' ἄχη, δᾶ δᾶ,
δυρόμενοι γοῶνται,
τὸ πᾶν δὴ κλύοντες ἄλγος.

ἀντ. β'

580

τοὶ δ' ἀνὰ γὰν Ἀσίαν δὴν
οὐκέτι περσονομοῦνται,

στρ. γ'

585

οὐκέτι δασμοφοροῦσιν
δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,
οὐδ' ἐς γὰν προπίτνοντες
ἄζονται· βασιλείᾳ
γὰρ διόλωλεν ἴσχυς.

590

οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν
ἐν φυλακαῖς λέλυται γὰρ
λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
ώς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
αίμαχθεῖσα δ' ἄρουραν
Αἴαντος περικλύστα
νᾶσος ἔχει τὰ Περσᾶν.

ἀντ. γ'

595

Ἐπεισόδιον β'.

ΑΤ. Φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ,
ἐπίσταται, βρότειον ως, δταν κλύδων
κακῶν ἐπέλθη, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ,
δταν δ' ὁ δαίμων εὑροῆ, πεποιθέναι
τὸν αὐτὸν αἰὲν ἀνεμον οὐριεῖν τύχης.
ἔμοὶ γὰρ ἥδη πάντα μὲν φόβου πλέα,
ἐν δημασίν τ' ἀνταῖα φαίνεται θεῶν,
βοᾷ δ' ἐν ωσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος.
τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.

600

τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἀνευ τ' δημάτων
χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν ἐκ δόμων πάλιν
ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρενεμεῖς χοὰς
φέρουσ', ἀπερ νεκροῖσι μειλικτήρια,
βοός τ' ἀφ' ἀγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα,

605

610

τῆς τ' ἀνθειουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι,
λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα,
ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἀπο
ποτόν, παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·

615

τῆς τ' αὖτε εὐφύλλοισι θαλλούσης κλάδοις
ξανθῆς ἐλάας καρπὸς εὐώδης πάρα,
ἄνθη τε πλεκτά, παμφόρου γαίας τέκνα.
ἄλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων
ὕμνους ἐπευφημεῖτε, τόν τε δαιμονα

620

λαρεῖον ἀγκαλεῖσθε, γαπότους δ' ἐγὼ
τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.

XO. Βασίλεια γύναι, πρέσβος Πέρσαις,
σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὅπο γῆς,
ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα
φθιμένων πομποὺς
εὐφρονας εἶναι κατὰ γαίας.

625

ἄλλὰ χθόνιοι δαιμονες ἄγνοι,
Γῆ τε καὶ Ἐρυ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
πέμψατ' ἐνερθε ψυχὴν ἐς φῶς·

630

εἰ γάρ τι κακῶν τῶνδ' ἔστιν ὄκος,
μόνος δε θνητός περ ἀν εἴποι.

Στάσιμον β'.

ἢ δ' ἀτει μονυ μακαρί-
τας ἴσοδαιμων βασιλεὺς
βάρβαρα σαφῆνη
ἴέντος τὰ παναίολ' αἱ-
ανῇ δύσθροα βάγματ', ἢ

στρ. α'

635

παντάλαν^τ ἄχη δὶς ἀμβοάσω;
νέρθεν ἄρα κλύει μου;

ἄλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλ-
λοι χθονίων ἀγεμόνες

ἀντ. α'

δαιμονα μεγαυχῆ
ἰόντ^τ αἰνέσατ^τ ἐκ δόμων,
Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν·

640

πέμπετε δ^ο ἄνω τὸν οἶον οὐπω
Περσὶς αἴα κάλυψεν.

645

ἢ φίλος ἀνήρ, φίλος οὖ-
χθος· φίλα γὰρ κέκευθεν ἥθη.
Ἄϊδωνεὺς δ^ο ἀναπομ-
πὸς ἀνείης, Άϊδωνεύς,
οἶον ἀνάκτορα Δαριάνα.

στρ. β'

650

οὕτι γὰρ ἀνδρας ποτ^τ ἀπώλ-
λυ πολεμοφθόροισιν ἄταις,
Θεομήστωρ δ^ο ἐκικλή-
σκετο Πέρσαις, Θεομήστωρ δ^ο
ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὗ ποδούχει.

ἀντ. β'

655

βαλήν, ἀρχαῖος βαλήν, ἵθ^τ ἵθ^τ ἵκοῦ
τόνδ^ο ἐπ^τ ἀκρον κόρυμβον ὅχθον,
κροκόβαπτον ποδὸς εὔμαριν ἀείρων,
βασιλείου τιάρας φάλαρον πιφαύσκων.

στρ. γ'

660

βάσκε πάτερ ἄκακε Δαριάν, οἱ,

ὅπως καὶνά τε κλύης νέα τ^τ ἄχη·
δέσποτα δέσποτᾶν φάνηθι.

ἀντ. γ'

666

Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται·
νεολαία γὰρ ἥδη κατὰ πᾶσ' ὅλωλεν. 670
βάσκε πάτερ ἄκακε Δαριάν, οἶ.

αἰαῖ αἰαῖ· ̄πωδός.
ῳ πολύκλαντε φίλοισι θανών· 674

πάσας γὰς τᾶσδε 677
ἔξέφθινται τρίσκαλμοι
νᾶες ἄναες ἄναες. 680

Ἐπεισόδιον γ'.

ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ.

Ω. πιστὰ πιστῶν ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς
Πέρσαι γεραιοί, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
στένει, κέκοπται καὶ χαράσσεται πέδον,
λεύσσω δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας, 684
νῦμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἐστῶτες τάφου
καὶ ψυχαγῷοις δρθιάζοντες γόοις

οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ'. ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον,
ἄλλως τε πάντως χοὶ κατὰ χθονὸς θεοὶ⁶⁸⁶
λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι. 690

δμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
ἥκω. τάχυνε δ', ώς ἀμεμπτος ὡς χρόνου·
τί ἐστι Πέρσαις νεοχιμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

XO. σέβομαι μὲν προσιδέσθαι,
σέβομαι δ' ἀντία λέξαι 695
σέθεν ἀρχαίω περὶ τάρβει.

ΔΑ. ἀλλ᾽ ἐπεὶ κάτωθεν ἥλθον σοὶς γόοις πεπεισμένος,
μή τι μακιστῆρα μῦθον, ἀλλὰ σύντομον λέγων
εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείσ. 699

ΧΟ. δίεμαι μὲν χαρίσασθαι,
δίεμαι δ' ἀντία φάσθαι,
λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.

ΔΑ. ἀλλ᾽ ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ', εὐγενὲς γύναι,
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφές τί μοι 705
λέξον· ἀνθρώπεια δ' ὅντα πήματ' ἀν τύχοι
βροτοῖς.

πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου
κακὰ

γίγνεται θνητοῖς, δ' μάσσων βίοτος ἢν ταθῇ
πρόσω.

ΑΤ. ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὅλβον εὐτυχεῖ
πότμῳ,
ώς, ὥστ' τ' ἔλευσσες αὐγὰς ἥλιον, ζηλωτὸς ὃν 710
βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις ως θεὸς διήγαγες,
νῦν τέ σε ζηλῷ θανόντα, ποὺν κακῶν ἰδεῖν
βάθος.

πάντα γὰρ, Δαρεῖ, ἀκούσει μῦθον ἐν βραχεῖ
λόγῳ.

διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγματ', ώς εἰπεῖν
ἔπος.

ΔΑ. τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἥλθε σκηπτὸς ἢ στάσις
πόλει; 715

ΑΤ. οὐδαμῶς· ἀλλ᾽ ἀμφ' Ἀθήνας πᾶς κατέφθαρται
στρατός.

ΔΑ. τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; φράσον.

ΑΤ. Θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἡπείρου πλάκα.

ΔΑ. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τὴνδ' ἐμώρωνεν τάλας;

ΑΤ. ἀμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἢν δυοῖν στρατευμάτοιν. 720

ΔΑ. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἢνυσεν περᾶν;

ΑΤ. μηχαναῖς ἔζενεν Ἑλλῆς πορθμόν, ὥστ' ἔχειν πόρον.

ΔΑ. καὶ τόδ' ἔξεπραξεν, ὥστε Βόσπορον κλῆσαι μέγαν;

ΑΤ. ὥδ' ἔχει· γνώμης δέ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο.

ΔΑ. φεῦ, μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς. 725

ΑΤ. ως ἵδεῖν τέλος πάρεστιν οἶνον ἢνυσεν κακόν.

ΔΑ. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὥδ' ἐπιστενάζετε;

ΑΤ. ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὀλεσε στρατόν.

ΔΑ. ὥδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί;

ΑΤ. πρὸς τάδ' ως Σούσων μέγ' ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει. 730

ΔΑ. ὃ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κάπικουριας στρατοῦ.

ΑΤ. Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις σπερῶν.

ΔΑ. ὃ μέλεος, οἵαν ἂρ' ἦβην ξυμμάχων ἀπώλεσεν.

ΑΤ. μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα

ΔΑ. πῶς τε δὴ καὶ ποῦ τελευτᾶν; ἔστι τις σωτηρία; 735

ΑΤ. ἄσμενον μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαιν.

ΔΑ. καὶ πρὸς ἡπειρον σεσῶσθαι τὴνδε, τοῦτ' ἐτήτυμον;

ΑΤ. ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνῆς· τοῦτό γ' οὐκ ἔνι στάσις.

ΔΑ. φεῦ, ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἐς δὲ παῖδες ἐμὸν

Ζεὺς ἀπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δέ που 740
διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ηὔχονται ἐκτελευτήσειν
θεούς·

ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χῶθεὸς συνάπτεται.
νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν ηὑροῆσθαι φίλοις.
παῖς δὲ ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἥνυσεν νέῳθρόσει·
ὅστις Ἐλλήσποντον ἴρδον δοῦλον ὡς δεσμώμασιν 745
ἥλπισε σχήσειν δέοντα, Βόσπορον, δόον θεοῦ·
καὶ πόρον μετερρύθμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
περιβαλὼν πολλὴν κέλευθον ἥνυσεν πολλῷ στρα-
τῷ,

θεῶν δὲ θνητὸς ὁν ἀπάντων ὢετ', οὐκ εὐβουλίᾳ,
καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειεν. πῶς τάδ' οὐ νόσος
φρενῶν 750

εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόνος
οὖμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἀρπαγή.

ΑΤ. ταῦτά τοι κακοῖς δμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται
θούριος Ξέρξης· λέγουσι δέ, ὡς σὺ μὲν μέγαν
τέκνοις

πλοῦτον ἐκτήσω ξὺν αἰχμῇ, τὸν δὲ ἀνανδρίας ὑπὸ 755
ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῶον δὲ ὅλβον οὐδὲν αὐ-
ξάνειν.

τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν δνείδη πολλάκις κλύων κακῶν
τὴν δὲ ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ'
Ἐλλάδα.

ΔΔ. τοιγάρο σφιν ἔογον ἐστὶν ἐξειργασμένον
μέγιστον, ἀείμνηστον, οἷον οὐδέπω
τόδε ἐστιν Σούσων ἐξεκείνωσέν ποτε,
ἐξ οὗτε τιμὴν Ζεὺς ἀναξ τὴν δὲ ὄπασεν,
ἔν τοι δέ τοι ἀπάσης Άσίδος μηλοτρόφου

760

ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.

Μῆδος γὰρ ἦν δὲ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ. 765

ἄλλος δὲ ἐκείνου παῖς τόδε ἔργον ἤνυσεν·

φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν φάκοστρόφονν.

τρίτος δὲ ἀπὸ αὐτοῦ Κύρος, εὐδαιμων ἀνίρ,

ὅρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·

Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτίσατο, 770

Ιωνίαν τε πᾶσαν ἥλασεν βίᾳ·

θεὸς γὰρ οὐκ ἥχθηρεν, ως εὔφρων ἔφυ.

Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ηὕθυνε στρατόν.

πέμπτος δὲ Μάρδις ἥρξεν, αἰσχύνη πάτρῷ

θρόνοισι τὸν ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ 775

Ἄρταφρένης ἐκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,

ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδε ἦν χρέος. 777

κάγῳ πάλου τὸν ἐκυρσα τοῦπερ ἥθελον, 779

κάπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ·

ἄλλος οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.

Ξέρξης δὲ ἐμὸς παῖς ὃν νέος φρονεῖ νέα,

κοῦ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·

εὗ γὰρ σαφῶς τόδε ἴστρ', ἐμοὶ ξυνήλικες,

ἄπαντες ἡμεῖς, οἱ κράτη τάδε ἔσχομεν, 785

οὐκ ἄν φανεῖμεν πήματ' ἔρξαντες τόσα.

XO. τί οὖν, ἀναξ Δαρεῖε, ποῖ καταστρέφεις

λόγων τελευτὴν; πῶς ἄν ἐκ τούτων ἔτι

πράσσοιμεν ως ἄριστα Περσικὸς λεώς;

ΔA. εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον, 790

μηδὲ εἰ στράτευμα πλεῖον ἢ τὸ Μηδικόν.

αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.

XO. πῶς τοῦτο ἔλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;

ΔA. κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν.

ΧΟ. ἀλλ' εὐσταλῇ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον.

795

ΔΑ. ἀλλ' οὐδ' δι μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας.

ΧΟ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
περὶ τὸν Ἑλλῆς πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;

ΔΑ. παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν 800

χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μέν, τὰ δὲ οὐ.
κεῖπερ τάδ' ἐστί, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
λείπει κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.

μίμνουσι δὲ ἐνθα πεδίον Ἀσωπὸς δοαῖς 805

ἄρδει, φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί·
οὗ σφιν κακῶν ὑψιστὸν ἐπαμμένει παθεῖν,
ὑβρεως ἄποινα κάθέων φρονημάτων.

οἵ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
ἡδοῦντο συλᾶν οὐδὲ πιμπράναι νεώς.

βωμοὶ δὲ ἄϊστοι, δαιμόνων θεὶς ἴδρυματα
πρόρριζα φύραδην ἐξανέστραπται βάθρων.

τοιγὰρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα
πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κούδέπω κακῶν
κρηπὶς ὑπεστιν, ἀλλ' ἐτελεῖται. 815

τόσος γὰρ ἐσται πέλανος αἵματοσφαγῆς
πρὸς γῆν Πλαταιῶν Λωρίδος λόγχης ὑπο-

νεκρῶν δὲ θηνες καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ
ἄφωνα σημανοῦσιν δύμασιν βροτῶν,

ώς οὐκ ὑπέρφεν θηνητὸν δύτα χρὴ φρονεῖν. 820
ὑβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν

ἄτης, δθεν πάγκλαυτον ἐξαμῆθερος.

τοιαῦθ' δρῶντες τῶνδε τάπιτίμια
μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις

ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δάιμονα, 825
 ἄλλων ἐρασθεὶς δλβον, ἐκχέη μέγαν.
 Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόπων ἄγαν
 φρονημάτων ἔπεστιν, εὐθυνος βαρύς.

πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένον
 πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασιν, 830
 λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.
 σὺ δ', ὡς γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη,
 ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους κόσμον ὅστις εὐπρεπὴς
 λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί. παντὶ γὰρ
 κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι 835
 στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
 ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πράγματος λόγοις·
 μόνης γὰρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.

ἐγὼ δ' ἀπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
 ὑμεῖς δὲ, πρέσβεις, χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως 840
 ψυχῇ διδόντες ἥδονὴν καθ' ἡμέραν,
 ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὀφελεῖ.

XO. ἡ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
 ἥλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.

AT. ὡς δαῖμον, ὡς με πόλλ' ἐσέρχεται κακῶν
 ἄλγη, μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει,
 ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
 ἐσθημάτων κλύουσαν, ἡ νιν ἀμπέχει. 845

ἀλλ' εἰμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
 ὑπαντίαζειν παιδί μου πειράσομαι. 850
 οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν. 851

Στάσιμον γ'.

XO. Ὡ πόποι, ἦ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πολισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρωσαμεν,
εὗθ' δὲ γηραὸς

στρ. α'

πανταρκῆς ἀκάκας ἄμαχος βασιλεὺς
ἰσόθεος Λαρεῖος ἄρχε χώρας.

853

πρῶτα μὲν εὐδοκίμους στρατιὰς ἀπεφαινόμεθ' ἥδε νομίσματα πύργινα
πάντ' ἐπέρθομεν.

ἀντ. α'

νόστοι δέ εἰς πολέμων ἀπόνους ἀπαθεῖς
(ἥμέας) εὖ πράσσοντας ἄγον οἴκους.

855

ὅσσας δέ εἴλε πόλεις πόρον οὐδιαβάσις Άλνος ποταμοῖο,
οὐδέ δέ φέτιας συθεῖς
οἵαι Στρυμονίου πελάγους Άχελωΐδες εἰσὶ, πάροικοι
Θρηκίων ἐπαύλων,

στρ. β'

865

λίμνας τέ ἔκτοθεν αἱ κατὰ χέρσον, ἐληλάμεναι πέρι πύργον,
τοῦδέ ἀνακτος ἄῃον,
Ἐλλας τέ ἀμφὶ πόρον πλατὺν εὔρουχοι, μυχίᾳ τε Προποντίς,
καὶ στόμωμα Πόντου.

ἀντ. β'

876

νῆσοι θ' αἱ κατὰ πρῶν ἀλιον περίκλυστοι, στρ. γ'
τῷδε γὰρ προσήμεναι,
οἵα Λέσβος, ἐλαιόφυτός τε Σά-

881

- μος, Χίος, ἢδε Πάρος, Νάξος, Μύκο-
νος, Τήνῳ τε συνάπτουσ' 886
 Ἀνδρος ἀγχιγείτων,
- καὶ νηριτοτρόφους ἐκράτυνε μετάκτους, ἀντ. γ'
 Λῆμνον, Ἰζάρου Φ' ἔδος, 890
 καὶ Ρόδον ἢδε Κνίδον Κυπρίας τε πό-
 λεις, Πάφον, ἢδε Σόλους, Σαλαμῖνά τε,
 τὰς νῦν ματρόπολις τῶνδ' 895
 αἰτία στεναγμῶν.
- καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον Ἰ-
 αόνιον πολυάνδρους
 Ἑλλάνων ἐκράτει σφετέραις φρεσίν· 900
 ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν
 τευχηστήρων
 παμμείκτων τ' ἐπικούρων.
 νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως Θεότρεπτα τάδ'
 αὖ φέρομεν, πολέμοιο 905
 δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισιν.

Ἐξοδος.

ΞΕΡΞΗΣ.

- Ίώ,
 δύστηνος ἐγὼ στυγεοῖς μοίρας
 τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης, 910
 ως ὠμοφρόνως δαιμῶν ἐνέβη
 Περσῶν γενεᾶ· τί πάθω τλήμων;
 λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων δώμη

τὴνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν.
εἴθ' ὅφελε, Ζεῦ, κἀμὲ μετ' ἀνδρῶν
τῶν οἰχομένων
θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

XO. δτοτοῖ, βασιλεῦ, στρατιᾶς ἀγαθῆς
καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
κόσμου τ' ἀνδρῶν,
οὓς νῦν δαίμων ἐπέκειρεν.

γὰ δ' αἰάζει τὰν ἔγγαιαν προωδός
ῆβαν Ξέρξῃ κταμέναν Ήδουν
σάκτορι Περσᾶν· ἀδοβάται γὰρ
πολλοὶ φῶτες, χώρας ἀνθος,
τοξοδάμαντες, πάνυ ταρφύς τις
μυριάς ἀνδρῶν, ἐξέφθινται.
αἰαῖ αἰαῖ κεδνᾶς ἀλκᾶς.
Ἄσια δὲ χθών, βασιλεῦ γαῖας,
αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται.

ΞE. δδ' ἐγών, οἰοῖ, αἰακτὸς στρ. α'
μέλεος γέννητα γὰ τε πατρῷα
κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν.

XO. πρόσφθογγόν σοι νόστου τὰν
κακοφάτιδα βοάν, κακομέλετον ἵλν
Μαριανδυνοῦ Θρηνητῆρος,
πέμψω πολύδακον ἵαχάν.

ΞE. ἵετ' αἰανῆ πάνδυρτον ἀντ. α'
δύσθροον αὐδάν. δαίμων γὰρ δδ' αὖ
μετάτροπος ἐπ' ἐμοί.

915

920

925

930

στρ. α'

935

ἀντ. α'

941

- XO. ἥσω τοι καὶ πάνδυρτον,
ἀλιβαφέα σέβων ἀλίτυπά τε βάρη,
ὅτοβον γέννας πενθητῆρος·
κλάγξω δὲ ἀριδακονν ἵαχάν.
- 945
- ZE. Ἰάων γὰρ ἀπηύρα,
Ἰάων ναύφαρκτος
Ἄρης ἐτεραλκής,
στυγίαν πλάκα κερσάμενος
δυσδαιμονά τ' ἀκτάν.
- στρ. β'
- 950
- XO. οἰοῖ, καὶ πάντ' ἐκπευθοίμαν.
ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὅχλος,
ποῦ δέ σοι παραστάται,
οἷος ἦν Φαρανδάκης,
Σουύσας, Πελάγων καὶ Δατάμας,
Ψαμισκάνης τ' ἥδ' Ἀγβάτας
Ἀγαβάτανα λιπών;
- 955
- 960
- ZE. δλοοὺς ἀπέλειπον
Τυρίας ἐκ ναὸς
ἔρροντας ἐπ' ἄκραις
Σαλαμινιάσι, στυφελοῦ
θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς.
- ἀντ. β'
- 965
- XO. οἰοῖ, ποῦ δὴ σοι Φαρνοῦχος
Ἄριόμαρδός τ' ἀγαθός,
ποῦ δὲ Σευάλκης ἄναξ,
ἢ Λίλαιος εὐπάτωρ,
Μέμφις, Θάρυβις καὶ Μασίστρας
Ἄρτεμβάρης τ' ἥδ' Ὑσταίχμας;
τάδε σ' ἐπανερόμαν.
- 970

- ΞΕ.** ἵῳ ἵῳ μοι,
τὰς ωγυγίους κατιδόντες
στυγνὰς Ἀθάνας πάντες ἐνὶ πιτύλῳ,
ἐῇ ἐῇ, τλάμουνες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.στρ. γ' 975
- ΧΟ.** ἥ καὶ τὸν Περσᾶν αὐτοῦ
τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν
μύρια μύρια πεμπαστὰν
Βατανώχου παῖδ' Ἀλπιστον
(τοῦ Μεγαβάτα)
τοῦ Σεισάμα τοῦ Μεγαβάτα,
Πάρθον τε μέγαν τ' Ὁϊβάρην
ἔλιπες ἔλιπες; ὡς ὡς (ὡς) δάων,980 985
Πέρσαις ἀγανοῖς κακὰ πρόκακα λέγω.
- ΞΕ.** Ἰνγγά μοι δῆτ'
ἐσθλῶν ἑτάρων ὑπεγείρεις,
ἄλαστ' ἄλαστα στυγνὰ πρόκακα λέγων.ἀντ. γ' 990
- ΧΟ.** καὶ μὴν ἄλλους γε ποθοῦμεν,
Μάρδων ἀνδρῶν μυριοταγὸν
Ξάνθιν, ἄρειόν τ' Ἀγχάρην,995
Λιάξιν τ' ἥδ' Ἀρσάμην
ἴππιάνακτας,
Κηγδαδάταν καὶ Λυθίμναν
Τόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον.
ἔταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηνοῖς
τροχηλάτοισιν ὅπιθεν ἐπόμενοι.1000
- ΞΕ.** βεβᾶσι γὰρ τοίπερ ἀγρέται στρατοῦ.στρ. α'
- ΧΟ.** βεβᾶσιν, οἴ, νόμνυμοι.
- ΞΕ.** ἵῃ ἵῃ, ἵῳ ἵῳ.

- XO. ἵῳ ἵῳ, δαιμονες δ'
ἔθεντ' ἄελπτον κακόν. 1005
ζαπρέπον οἶον δέδορκεν Ἀτα.
- ΣΕ. πεπλήγμεθ' οἴαν δι' αἰῶνος τύχαν. ἀντ. α'
ΧΟ. πεπλήγμεθ', εῦδηλα γάρ,
ΣΕ. νέᾳ νέᾳ δύᾳ δύᾳ, 1010
ΧΟ. Ἰαόνων ναυβατᾶν
κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσᾶν.
- ΣΕ. πῶς δ' οὖ; στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας στρ. β'
πέπληγμαι. 1015
ΧΟ. τί δ' οὐκ ὅλωλεν, μέγ' ἄλαστε, Περσᾶν;
ΣΕ. δρᾶς τὸ λοιπὸν τόδε τὰς ἐμᾶς στολᾶς;
ΧΟ. δρῶ δρῶ.
ΣΕ. τόνδε τ' διστοδέγμονα 1020
ΧΟ. τί τόδε λέγεις σεσωμένον;
ΣΕ. Θησαυρὸν βελέεσσιν;
ΧΟ. βαιά γ' ως ἀπὸ πολλῶν.
ΣΕ. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν.
ΧΟ. Ἰάνων λαὸς οὐ φυγαίχμας. 1025
ΣΕ. ἀγανόρειος κατεῖδον δὲ πῆμ' ἄελπτον. ἀντ. β'
ΧΟ. τραπέντα ναύφαρκτον ἐρεῖς διμιλον;
ΣΕ. πέπλον δ' ἐπέρροηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ. 1030
ΧΟ. παπᾶ παπᾶ.
ΣΕ. καὶ πλέον ἦ παπᾶ μὲν οὖν.
ΧΟ. δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.
ΣΕ. λυπρά, χάρματα δ' ἔχθροις.
ΧΟ. καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη. 1035

ΞΕ. γυμνός εἰμι προπομπῶν.

ΧΟ. φίλων δ' ἀταισι ποντίασιν.

ΞΕ. αἴαζ, αἴαζε πῆμα· πρὸς δόμους δ' ἵθι. στρ. γ'

ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ, δύα δύα.

ΞΕ. βόα νῦν ἀντίδουπά μοι.

ΧΟ. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.

ΞΕ. ἵψε δμοῦ τιθεὶς μέλος.

ΧΟ. δτοτοτοτοῖ.

βαρεῖά γ' ἄδε συμφορά.

οἵ μάλα, καὶ τόδ' ἀλγῶ.

1040

1045

ΞΕ. ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ ἐμὴν χάριν.

ἀντ. γ'

ΧΟ. διαινομαὶ γοεδνὸς ὥν.

ΞΕ. βόα νῦν ἀντίδουπά μοι.

ΧΟ. μέλειν πάρεστι, δέσποτα.

ΞΕ. ἐπορθίαζέ νῦν γόοις.

1050

ΧΟ. δτοτοτοτοῖ.

αἰνὰ μάλ' αὖ μεμείξεται,

οἵ, στονόεσσα πλαγά.

ΞΕ. καὶ στέρν' ἄρασσε κάπιβόα τὸ Μύσιον.

στρ. δ'

ΧΟ. ἄνι' ἄνια.

1055

ΞΕ. καὶ μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.

ΧΟ. ἄποιγδ' ἄποιγδα μάλα γοεδνά.

ΞΕ. ἀύτει δ' ὁξύ.

ΧΟ. καὶ τόδ' ἔρξω.

ΞΕ. πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν.

ἀντ. δ'

ΧΟ. ἄνι' ἄνια.

1061

ΞΕ. καὶ ψάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίκτιζε στρατόν.

ΧΟ. ἀποιγδ' ἀποιγδα μάλα γοεδνά.

ΞΕ. διαινου δ' ὅσσε.

ΧΟ. τέγγομαι τοι.

ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

ἐπωδός

ΧΟ. οἰοῖ οἰοῖ.

1067

ΞΕ. αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.

⟨ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ.⟩

ΞΕ. ἵῳ Περσὶς αἴα.

ΧΟ. ἵῳ δυσβάγχτος.

1070

ΞΕ. ἵῳ δὴ κατ' ἄστυ.

ΧΟ. ἵῳ δῆτ' ἀν' αἴαν.

ΞΕ. γοᾶσθ' ἀβροβάται.

ΧΟ. ο - - ο -

1075

ΞΕ. ἵῳ Περσὶς αἴα.

ΞΟ. ἵῳ δυσβάγχτος.

ΞΕ. ἵῃ ἵῃ, τρισκάλμοισι βάρισι φθιτοί.

ΧΟ. ἵῃ ἵῃ, πέμψω τοι σε δυσθρόοις γόοις.

